

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO (del.) Marcin Ciepiela

Protokolant: Damian Krzywda

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Marty Irzyńskiej**
po rozpoznaniu w sprawie **M. H.**

skazanego za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 28 grudnia 2018 r., sygn. akt IV Kow 1335/18/wz

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

postanawia

1. na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. zwolnić skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego nie było zasadne, a tym samym nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stanowisko sądu I instancji wyrażone w zaskarżonym postanowieniu należy ocenić jako prawidłowe, bowiem w wypadku skazanego nie zostały obecnie spełnione przesłanki, które uzasadniałyby udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd I instancji miał na uwadze dodatnie elementy zachowania skazanego, które przytoczył. Jednak, przedwczesnym byłoby wyciągnięcie z kilku czynników rokujących pozytywnie wniosku, że cele orzeczonej wobec skazanego kary zostały już osiągnięte.

Negatywna prognoza społeczno-kryminologiczna została wywiedziona z uwagi na wcześniejszą karalność skazanego, w tym z zastosowaniem art. 64 § 1 k.k., konieczność doprowadzenia do odbycia kary, nadużywanie alkoholu na wolności, negatywny wywiad środowiskowy, niezakończony proces resocjalizacji oraz zmienne zachowanie w okresie odbywania kary, w tym niepowrót w terminie z udzielonej przepustki. Jak widać, wbrew twierdzeniom zawartym w zażaleniu, ta ostatnia okoliczność była jedną z wielu, które zaważyły na podjętej decyzji, a Sąd Okręgowy prawidłowo miał ją na względzie, gdyż stanowi element zachowania skazanego w czasie odbywania kary (vide art. 77 § 1 k.k.).

Niezasadny był również zarzut skarżącego, jakoby to Sąd I instancji nie zasięgnął nowej opinii, skoro oparto się na wydanej przez Zastępcę Dyrektora Zakładu Karnego w C. z dnia 18 grudnia 2018 r. (k. 9).

Na koniec należy podkreślić, że zasadą winno być odbywanie kary w całości, a więc w takim rozmiarze, w jakim została ona wymierzona przez sąd, a warunkowe zwolnienie może zostać udzielone tylko osobie, która swoją postawą udowodniła, że daje gwarancję przestrzegania porządku prawnego. Skoro M. H. takiej nie daje, konieczne było utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia doręczyć skazanemu z pouczeniem o prawomocności,

- zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 27 lutego 2019 r.